

استفاده از هورمون ژیبیرلیک اسید (GA) و کشت جنین بالغ در دوره گه گیری بین گونه ای ارقام دیپلوئید با تتراپلوئید پنبه

• علی جعفری مفیدآبادی (نویسنده مسئول)

دانشیار موسسه تحقیقات پنبه کشور

• عاطفه رنجبران

کارشناس ارشد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ دریافت: بهمن ماه ۱۳۸۷ تاریخ پذیرش: بهمن ماه ۱۳۸۸

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۲۳۷۰۶۴۴۲

Email: mofidabad@yahoo.com

چکیده

به منظور انتقال ژن های مقاوم از گونه های وحشی خویشاوند پنبه دیپلوئید بومی ($2n=2x=26$) به گونه های تتراپلوئید تجاری ($2n=4x=52$) و ایجاد یک روش کا آمد برای توسعه توانمندی ژنتیکی ارقام تجاری پنبه، از ژیبیرلیک اسید و کشت جنین بالغ برای انجام تلاقی بین آنها استفاده شد. تلاقی ها بین ارقام پنبه تتراپلوئید و دیپلوئید به صورت دستی و دو طرفه در ایستگاه هاشم آباد گرگان انجام گرفت. جهت جلوگیری از ریزش گل ها و تشکیل و تکامل غوزه ها و دست یابی به بذر هیبرید، گل های والد مادری پس از گرده افشانی توسط هورمون GA_p با دو غلظت صفر و ۱۰۰ پی پی ام به مدت هفت روز تیمار شدند. نتایج نشان داد که اختلاف معنی داری در سطح ۵ درصد و ۱ درصد به ترتیب بین والدین مختلف و تیمارهای هورمونی با استفاده از آزمون کای اسکور برای حفظ و نگهداری گل ها وجود دارد. بیشترین درصد تشکیل قوزه در تیمار ۱۰۰ پی پی ام ژیبیرلیک اسید برای تلاقی رقم سپید با هاشم آباد (۶۴ درصد) پس از ۷۰ الی ۸۰ روز مشاهده شده است. در حالی که فقط ۷/۵ درصد گل های تلاقی شده بدون اعمال تیمار هورمونی بر روی بوته ها حفظ و نگهداری شدند. مقایسه اثرات متوسط سن جنین (۳ و ۴۵ روز) در جوانه زنی نشان داد که اختلاف معنی دار بسیار زیادی بین آنها در سطح ۱ درصد وجود دارد. بیشترین درصد جوانه زنی برای جنین با سن ۴۵ روز در تیمار ۱۰۰ پی پی ام جیبیرلیک اسید در محیط کشت MS دیده شد (۷۳/۳ درصد). اثرات والدین در تلاقی ها با غلظت ۱۰۰ پی پی ام جیبیرلیک اسید و جنین ۴۵ روزه نشان داد که رقم تجاری سپید با هاشم آباد بیشترین تلاقی پذیری را به همراه داشته است. اختلاف معنی داری بین والدین تتراپلوئید و دیپلوئید در انتخاب آنها به عنوان والد مادری در تلاقی ها برای در صد جوانه زنی جنین مشاهده نشد. بذور حاصل از تمامی تلاقی ها در مقایسه با بذور معمولی حاصل از گل های خودگشن شده به لحاظ مورفولوژی بذر ناقص است. گیاهان دو رگ تریپلوئید حاصل علاوه بر رشد رویشی برتر در مقایسه با والدین، عقیم بودند.

کلمات کلیدی: پنبه، هیبریداسیون بین گونه ای، دیپلوئید، تتراپلوئید، کشت جنین و ژیبیرلیک اسید (GA)

Application of gibberellic acid and ovule-embryo culture in interspecific hybridization of diploid and tetraploid cotton species

By: Ali Jafari Mofidabadi, Associate Member of Cotton Research Institute (Corresponding Author; Tel: +989123706442) Ranjbaran A. Msc Expert of Natural Resources and Agricultural Sciences Faculty of Gorgan University.

In order to transfer resistant gene from related wild species of cotton ($2n=2x=26$) to commercial species ($2n=4x=52$), and to establish an efficient genetic broadening system, gibberellic acid and ovule-embryo culture were used. Crosses between two *Gossypium hirsutum* commercial cultivars (Sahel and Sefhid) as a seed parents with pollen grain of Hashem Abad and Kashmer diploid cultivar (*G. arboretum*) have been carried out into direction. For getting mature boll, pollinated flowers have been treated with 0 and 100 ppm concentration of GA3 to overcome early abscission of pollinated flowers. There was a significant difference between GA3 concentrations and crosses for boll development at 5% probability level, using Chi-square test. Highly significant differences have been observed between control and hormone growth regulator for hybrid boll setting. Maximum boll development (64%) was observed in Sefhid × Hashem Abad when treated with 100 ppm GA3 after 45 DAP (Day after pollination). Only 7.5% of pollinated flowers led to develop boll in absent of GA3. Highly significant differences have been observed between 3 and 45 days old ovule-embryo culture on MS medium at 1% probability level. Direct embryo germination was observed from 45 days old embryo culture in MS hormone free medium. No significant differences were observed between tetraploid and diploid as seed parents for embryo germination. There was no direct plantlet regeneration in culture of isolated ovule less than 45 days. The seeds were not developed as well as those harvested from the self pollinated female parents. The sterile triploid hybrid plants showed more vigorous than either parent.

Key words: Cotton, *Gossypium hirsutum*, *G. arboretum*, Gibberellic acetic acid (GA), Diploid, Tetraploid, Triploid and Hybridization

مقدمه

پنبه به لحاظ تامین ماده خام صنایع نساجی و روغنکشی در اقتصاد کشورها از جایگاه مهمی برخوردار است. این گونه به جنس *Gossypium* تعلق دارد و دارای منابع ژنتیکی به فرم وحشی و زراعی است که در اصلاح ارقام تجاری آن اهمیت خاصی دارد. حدود ۴۹ گونه شناخته شده و تعریف شده در جنس *Gossypium* وجود دارد که ۴۴ عدد آن دیپلوئید ($2n=2x=26$) بوده و در کلاس های ژنومی A,B,C,D,E,F,K طبقه بندی شده اند (۵). گونه های آسیایی زراعی دیپلوئید *G. herbaceum* L. و *G. arboreum* L. ۲۶ کروموزوم و گونه های دنیای جدید آلوپلوئید *G. hirsutum* و *G. barbadense* که دارای ۵۲ کروموزوم هستند (۳، ۲، ۱۱). کشت گونه های آسیایی دیپلوئید از چند سال قبل تا به حال کاهش یافته است این گونه ها در حال حاضر فقط در یک منطقه محدود از هند و چین و پاکستان کشت می شوند ولی در عوض کشت پنبه آپلند *G. hirsutum* افزایش پیدا کرده و بر رشد همه انواع پنبه های دنیای قدیم غالب گردیده است (۱۷). به این ترتیب سطح وسیعی از اطلاعات توارثی و صفات ژنتیکی مهم موجود در گونه های دیپلوئید مثل مقاومت به انواع آفات و بیماری ها، سازگاری به شرایط نامساعد محیطی، مقاومت در برابر استرس هایی چون شوری و خشکی و ... که در طی میلیون ها سال در این گونه ها ایجاد شده و می تواند به طور مؤثر به گونه های تجاری آلوپلوئید به جهت توسعه توانمندی ژنتیکی ارقام تجاری منتقل شود رفته رفته از

مخازن ژنی حذف شده و به دست فراموشی سپرده می شود (۲۲). در طی یک دوره طولانی زمانی اکثر اصلاح گران پنبه و علاقه مندان به برنامه های تکاملی در زمینه تلاقی بین گونه های پنبه دیپلوئید دنیای جدید و دنیای قدیم و همچنین تلاقی های بین گونه های دیپلوئید و تتراپلوئید تلاش های زیادی انجام دادند. بین پنبه های دنیای قدیم (AA) و دنیای جدید (AADD) در یک مقیاس محدود بین دو گونه قابل اجراسست (۱۴). روش های نوین پیشنهادی مثل روش های کشت تخمک و یا استفاده از تیمار هورمون های ژبیرلیک اسید و نفتالین استیک اسید به صورت جداگانه در انجام تلاقی به عنوان روش هایی ضروری برای دست یابی به دوره ها بکار گرفته شده و تا حدودی زمینه تلاقی را بوجود آورده اند (۲۰). استفاده از کشت جنین نارس اجباری بخاطر ریزش گل ها پس از تلاقی، موجب جوانه زنی غیر مستقیم جنین شده است (۱۸، ۴، ۱). هورمون جیبیرلیک اسید و نفتالین استیک اسید برای جلوگیری از ریزش گل ها و تشکیل و تکامل غوزه ها جهت ایجاد هیبرید های بین گونه های دیپلوئید و پنبه های آپلند مورد استفاده قرار گرفته اند (۱۰). مع الوصف گونه های دیپلوئیدی که به طور مستقیم و یا با استفاده از روش های نوین با گونه های آپلند پنبه تلاقی می یابد هیبریدهای F1 عقیم تولید می کند. برای تولید هگزاپلوئیدهای بارور هیبریدهای F1 عقیم را با کلشی سین تیمار می کنند (۱۴). استفاده از کلشی سین نیز برای مضاعف نمودن تعداد کروموزوم های گونه دیپلوئید، جهت ایجاد آمفی دیپلوئید و سپس تلاقی گیاه حاصل با پنبه آپلند

گزارش شد (۱۴). در این تحقیق، به دلیل ضرورت نگهداری گل های تلاقی یافته تارسیدن به بلوغ کامل جنین و دست یابی به گیاه هیبرید، از تلفیق تیمار هورمونی برای نگهداری گل ها و کشت جنین بالغ برای باززایی گیاه استفاده شد.

مواد و روش ها

بذور والدین تهیه شده از بانک بذر موسسه تحقیقات پنبه کشور در ردیف های با فاصله ۹۰ سانتیمتر از هم و با در نظر گرفتن ۹۰ سانتیمتر فاصله بین تک بوته ها کشت شدند، در هر واحد آزمایشی ده ردیف والد مادری به همراه دو ردیف والددهنده دانه گرده کشت شده اند. تمامی نیازهای زراعی کشت پنبه نظیر آماده سازی زمین، کوددهی و کنترل علف های هرز و مبارزه با آفات و امراض بر اساس دستور العمل های زراعی کشت منطقه ای انجام شد. تلاقی ها به صورت دو طرفه بین والدین تتراپلوئید (ساحل و سپید) و والدین دیپلوئید (هاشم آباد و کاشمر) انجام گرفت. بمنظور جلوگیری از ریزش گل ها دو سطح تیمار هورمونی ژبیرلیک اسید (۱۰۰ و صفر) بر روی دمگل ها به مدت یک هفته بلافاصله پس از تلاقی بکار گرفته شد. گل های والد مادری هر روز بعد از ظهر توسط دست اخته و سپس صبح روز بعد گرده افشانی توسط کشیدن بساک پایه پدری بر روی کلاله پایه مادری اخته شده مورد گرده افشانی قرار گرفته اند. جهت ممانعت از ریزش قوزه ها، هورمون ژبیرلیک اسید روی محل اتصال دمگل و ساقه به مدت ۷ روز چکانده شد و برای اطلاع از میزان غوزه های ریخته هر روز تعداد انیکت های ریخته شده بر روی زمین شمارش می شدند. جهت تلقیح مصنوعی جنین، تخمک های ایزوله شده از تخمدان، ۳ و ۴۵ روز پس از گرده افشانی به درون ویال های حاوی ۲۰ میلی متر محیط کشت مایع MS و هورمون رشد گیاهی در قالب کشت پرستار منتقل شدند.

محیط کشت مورد استفاده برای جوانه زنی جنین، محیط کشت MS (Murashige و Skoog، ۱۹۶۲) حاوی ۳۰ گرم در لیتر ساکارز فاقد هورمون های رشد گیاهی در نظر گرفته شد. سترون سازی محیط کشت به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۱۲۰ درجه سانتی گراد اتوکلاو انجام و به درون ویال ها ریخته شد. کشت ها پس از انتقال تخمک ها در دمای ۲۴ درجه سانتی گراد تحت شرایط دوره نوری ۸ ساعت تاریکی و ۱۶ ساعت روشنایی حاصل از لامپ های ۴۰ وات مهتابی و خورشیدی با شدت ۴۰۰۰ تا ۵۰۰۰ لوکس نگهداری شدند. آنالیز داده ها بر اساس مقایسه میانگن عوامل موثر (ژبیرلیک اسید و سن جنین) در تشکیل غوزه و جوانه زنی درون شیشه ای جنین به روش کی اسکور با استفاده از نرم افزار Mstac انجام شد. گیاهچه ها با ارتفاع ۳ الی ۴ سانتی متر بدخل شیشه های مربایی حاوی محیط کشت مشابه منتقل و به مدت یک ماه قبل از انتقال به گلدان حاوی خاک نگهداری شدند.

نتایج و بحث

از ۴۰۰ گل تلاقی یافته که با هورمون ۱۰۰ پی پی ام ژبیرلیک اسید تیمار شدند، ۲۳۴ غوزه پس از ۴۵ روز بر روی گیاه باقی مانده و به بذر نشسته اند (۵۸/۳ درصد). در صورتی که ۳۰ عدد غوزه از ۴۰۰ گل تلاقی شده (۷/۵ درصد) که تحت تیمار هورمون جیبیرلیک اسید قرار

نگرفته اند فقط برای مدت یک ماه بر روی بوته ها باقی ماندند. مقایسه اثرات متوسط تلاقی پذیری بین والدین با سطوح مختلف پلوئیدی نشان داد که اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد برای تلاقی دو رقم ساحل و سپید از گونه هیرستوم با دو رقم بومی هاشم آباد و کاشمر به صورت دو طرفه وجود دارد (جدول ۱). بیشترین درصد متوسط تلاقی پذیری (۶۴ درصد) برای تلاقی سپید به عنوان والد مادری تتراپلوئید با رقم کاشمر به عنوان والد دهنده دانه گرده دیپلوئید اتفاق افتاد. مقایسه متوسط اثرات غلظت های هورمون رشد ژبیرلیک اسید برای حفظ و نگهداری غوزه ها نشان داد که اختلاف بسیار معنی داری در سطح ۱ درصد برای غلظت ۱۰۰ پی پی ام و کنترل (بدون استفاده از هورمون) وجود دارد (جدول ۱). بیشترین درصد غوزه ها (۳۸/۲ درصد) با تیمار ۱۰۰ پی پی ام در پایان ۴۵ روز مشاهده شد. تمامی ۷/۵ درصد غوزه های تشکیل شده بدون تیمار ژبیرلیک اسید، پس از حدود یکماه ریزش کردند. این موضوع بیانگر این است که بدون استفاده از هورمون جیبیرلیک اسید امکان تلاقی بین گونه های دور از هم بویژه با سطوح مختلف پلوئیدی وجود ندارد. مقایسه اثرات متوسط، والدین مادری تترا پلوئید و دیپلوئید در تکامل و نگهداری غوزه ها (درصد تلاقی پذیری) بر اساس آزمون کای اسکور نشان داد که اختلاف بسیار معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد بین والدین مادری تتراپلوئید (ارقام تجاری) با دانه گرده دیپلوئید (گونه های وحشی) و تلاقی عکس آن برای نگهداری غوزه ها تحت تیمار ۱۰۰ پی پی ام هورمون ژبیرلیک اسید وجود دارد (جدول ۲). استفاده از تیمار ۱۰۰ پی پی ام ژبیرلیک اسید موجب باقی ماندن بطور متوسط ۳۴/۲ درصد گل ها و تکامل غوزه ها و بذر دهی در کل تلاقی ها شد. بدین معنی که استفاده از هورمون مذکور موجب شد تا از ریزش گل ها جلوگیری گردد و به غوزه های تشکیل شده، فرصت کافی برای تکامل جنین از مرحله ناریس (۳ روز) تا مرحله بلوغ کامل (حداقل ۴۵ روز) را بدهد و زمینه انجام تغذیه مصنوعی جنین و رفع ناسازگاری احتمالی بویژه در تولید دورگ های دیپلوئید با تترا پلوئید بوجود آورد. این موضوع در مورد گیاهان دیگری که دوره تکاملی جنین در آنها طولانی است نیز صدق می کند. (۸). گل های تلاقی یافته بدون اعمال تیمار هورمونی ژبیرلیک اسید یک هفته پس از تلاقی شروع به ریزش و در مدت سه الی چهار هفته تمامی گل ها از دست رفت. بنابراین تجزیه و تحلیل داده ها برای ارزیابی تغذیه مصنوعی جنین و اثرات والدین در جوانه زنی آنها، فقط برای تیمار ۱۰۰ پی پی ام ژبیرلیک اسید انجام شد. بدلیل عدم تشکیل جنین بالغ در تیمار کنترل (بدون استفاده از ژبیرلیک اسید)، آزمون اثر تغذیه مصنوعی جنین و والدین در جوانه زنی درون شیشه ای جنین از ادامه بررسی حذف شد. در مجموع ۶۰ عدد تخمک حاوی جنین ۳ و ۴۵ روزه (۳۰ عدد برای هر سن) برای هر یک از تلاقی ها ایزوله و به محیط کشت MS منتقل شدند. جنین ها با سن ۴۵ روزه پس از گذشت یک هفته از انتقال تخمک ها در محیط کشت شروع به جوانه زنی توام ساقه و ریشه و ایجاد گیاه معمولی نموده اند. در حالی که تخمک ها با سن کمتر از ۴۵ روز (۳ روز) در محیط کشت شروع به کالزایی کردند. لذا کالوسهای ترد و شکننده پس از مدت یک ماه و واکنش در محیط کشت جامد مشابه با ظهور رنگدانه های قرمز رنگ شروع به باززایی گیاه نمودند. این نتایج مشابه گزارش Zhang و همکاران (۱۹۹۵) و

کشت جنین (۱۳/۷۵ درصد و ۱۰/۵ درصد بترتیب تتراپلوئید با دیپلوئید و تلاقی عکس آن) نشان داد که اختلاف معنی داری بین آنها وجود ندارد (جدول ۴). بیشترین درصد جوانه زنی جنین و بیشترین درصد تکامل غوزه ها وقتی بدست آمد که رقم تتراپلوئید به عنوان والد مادری انتخاب شد (جدول ۱ و ۴). کمترین مقدار جوانه زنی جنین مربوط به تلاقی هاشم آباد به عنوان والد مادری دیپلوئید با رقم تتراپلوئید ساحل است (۲۶/۶ درصد). نتایج نشان می دهد که با بکار بردن هورمون GA امکان ایزوله و کشت جنین بالغ در تلاقی درون و بویژه بین گونه های با سطوح مختلف پلوئیدی بین والدین تتراپلوئید با دیپلوئید جهت ایجاد زمینه مناسب دستیابی به ارقام هگزا پلوئید وجود دارد. گیاهان عقیم بدست آمده به عنوان مارکر فنوتیپی حاکی از تریپلوئید بودن این گیاهان و صحت انجام تلاقی تتراپلوئید و دیپلوئید و تلاقی عکس آن است (شکل ۱).

Stewart و Hsu (۱۹۷۷) در خصوص ظهور رنگ دانه های قرمز قبل از باززایی گیاهچه از سطح کالوس است. کشت جنین با سن کمتر از ۴۵ روز به دلیل عدم استفاده از تیمار هورمونی در مطالعات (۱۶،۱۵،۱۰،۹،۷،۶). استفاده شد و نتایج مشابهی بدست آمد. تمامی گیاهان حاصل و داده های ناشی از آن، به دلیل باززایی غیرمستقیم و احتمال وقوع تنوع سوماکلونی حذف شدند. این موضوع در گزارش Khadi و Kulkarni (۱۹۹۸) نیز آمده است. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده های حاصل از اثر والدین در جوانه زنی جنین تلاقی های مختلف، بیانگر وجود اختلاف بسیار معنی داری در سطح ۱ درصد بین آنها می باشد (جدول ۳). بیشترین درصد جوانه زنی جنین ۴۵ روزه (۷۳/۳ درصد) برای تلاقی رقم تتراپلوئید سپید با کاشمر مشاهده شد (جدول ۳). نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها حاصل از اثر سطوح مختلف پلوئیدی والدین در جوانه زنی

شکل ۱- گیاه F1 عقیم حاصل از تلاقی بین گونه ای کاشمر (۲x) با سپید (۴x) (الف) و گیاه F1 عقیم حاصل از تلاقی بین گونه ای ساحل (۴x) با هاشم آباد (۲x) (ب)

جدول ۱- مقایسه اثرات متوسط فاکتورهای مختلف (والدین و ژنیرلیک اسید) در تولید دورگ های بین گونه ای (تتراپلوئید با دیپلوئید و تلاقی معکوس آنها) با استفاده از آزمون کی اسکور

فاکتورهای موثر	در صد تلاقی پذیری
اثر سطوح پلوئیدی والدین در تلاقی ها	% گلهای بارور شده
Sephid (۴x) × Hashem-Abad (۲x)	۶۴**
Sephid (۴x) × Kashmer (۲x)	۵۴
Sahel (۴x) × Kashmer (۲x)	۳۴
Sahel (۴x) × Hashem-abad (۲x)	۲۲
Hashem-abad (۲x) × Sephid(۴x)	۲۲
Hashem-abad (۲x) × Sahel(۴x)	۱۸
Kashmer (۲x) × Sephid (۴x)	۲۸
Kashmer (۲x) × Sahel	۲۲
اثرات GA	% گل های بارور شده
۱۰۰ ppm	۳۸/۳**
۰ ppm	۷/۵

** = اختلاف معنی دار در سطح ۱ درصد وجود دارد

جدول ۲- مقایسه اثرات متوسط فاکتورهای مختلف (والدین و ژیرلیک اسید) در تولید دورگ های بین گونه ای (تتراپلوئید با دیپلوئید و تلاقی معکوس آنها) با استفاده از آزمون کی اسکور

سطوح پلوئیدی والدین	در صد متوسط ماندگاری غوزه ها و بیان اختلاف آماری
۲x × ۴x	۴۳/۵ **
۴x × ۲x	۲۵

** = اختلاف معنی دار در سطح ۱ درصد وجود دارد

جدول ۳- اثرات متوسط والدین تلاقی ها با سطوح مختلف پلوئیدی بر روی جوانه زنی جنین های دورگ ۴۵ روزه

سطوح پلوئیدی والدین در تلاقیها	% جوانه زنی
Sephid (۴x) × Hashem-Abad (۲x)	۴۳/۳ **
Sephid (۴x) × Kashmer (۲x)	۷۳/۳
Sahel (۴x) × Kashmer (۲x)	۳۶/۶
Sahel (۴x) × Hashem-abad (۲x)	۳۰
Hashem-abad (۲x) × Sahel(۴x)	۲۶/۶
Hashem-abad (۲x) × Sephid(۴x)	۴۳/۳
Kashmer (۲x) × Sahel (۴x)	۳۰
Kashmer (۲x) × Sephid (۴x)	۴۰

** = اختلاف معنی دار در سطح ۱ درصد وجود دارد

جدول ۴- مقایسه اثرات متوسط والدین با سطوح مختلف پلوئیدی در جوانه زنی با استفاده از آزمون مربع کای

سطوح پلوئیدی والدین	درصد متوسط جوانه زنی جنین و بیان اختلافات آماری
۲x × ۴x	۱۳/۷۵ ns
۴x × ۲x	۱۰/۵

ns = عدم اختلاف معنی دار

culture of fertilized cotton ovules. The growth of cotton embryos. *Cellule* 69: 361-371.

5- Endrizzi J.E., Turcotte E.L. and Kohel R.J. (1985) Genetics, cytology and evolution of *Gossypium*. *Adv. Genet.* 23:271-327.

6- Gill, M.S., and Bajaj Y.P.S. (1987) Hybridization between diploid (*G. arboreum*) and Tetraploid (*G. hirsutum*) cotton through ovule culture. *Euphytica*, 36(2): 625-630.

7- Hu, S.A. and Li, X.L. (1982) Ovule Culture of interspecific hybrids from diploid wild cotton × tetraploid cultivars and the embryo and seedling development. *Acta Genet. Sin.* 9(1): 57-62.

8- Jafari Mofidabadi, A. and Modir-Rahmati A.R. (2000)

منابع مورد استفاده

۱- عالی‌شاه، ع. (۱۳۸۲) بررسی کشت جنین در تولید دورگ های بین و درون گونه ایی. پایان نامه دکتری. دانشگاه تهران

2- Amalraj, S.F.A. (1989) Combining ability studies on *G. hirsutum* and *G. barbadens* hybrids. *Indian J. Agric Res.* 23(2): 65-69.

3- Arutynova, L.G. and Ablaeva, R.A. (1988) Variability of chromosome number of interspecific cotton hybrids. *Cytology and Genetics*, 22(3): 8-18.

4- Eid, A.A.H., Delange E. and Waterkeyn, L. (1973) in vitro

